

Aarsberetning — en for en Provinslæge meget sjælden Ære —, at han fra de forskellige Steder, hvor han har været, var ganske overordentlig godt anbefalet; der foreligger for ham en Række glimrende Anbefalinger fra saa ansete Læger som Stiftsfysikus Bentzen, Fysikus Hansen, Stiftsfysikus Heiberg, Fysikus Møller, Overlæge Fr. Lange, Professor Grünfeldt og Professor Studsgaard. Alt dette vidste Sundhedsstyrelsen, og endvidere vidste vi, at Sundhedskollegiet i 1905 havde indstillet ham til Distriktslægeembedet i Saks-købing, hvor han blev foretrukken for langt ældre Ansøgere, netop paa Grund af sin særlig gode Uddannelse som Læge, ligeledes, at han i 1906 af Amtsrådet blev valgt til Læge ved Sindssygeanstalten i Saks-købing, og ikke mere end to Aar efter, at han var kommen til Saks-købing, blev han opstillet ved Byraadsvalget, blev ikke valgt den Gang, men blev valgt 1908 og genvalgt 1909 som Nr. 1 paa sit Partis Liste. Jeg vil bede ærede Medlemmer lægge Mærke til, at dette foregik i 1909. I 1910 er det, at Klagerne over Læge Langhoffs Drikfældighed fremkomme. I 1908 blev han, skønt han politisk nærmest tilhørte det radikale Parti, ikke desmindre af Saks-købing Byraad, hvis Flertal var Højremænd, valgt til Sygehuslæge ved det kommunale Sygehus i Saks-købing. Alt dette tyder dog ikke paa, at denne Mand sit Liv igennem har været hengiven til stærk Misbrug af Alkohol. Jeg synes snarest, at det tyder i modsat Retning, og dertil kan jeg sige for mit personlige Vedkommende, at jeg de talrige Gange, hvor jeg var sammen med Langhoff, ingen Sinde bemærkede noget Misbrug af Alkohol hos ham.

Hvorledes kom nu Spørgsmaalet frem om Langhoffs Forflyttelse i det hele og Spørgsmaalet om hans Misbrug af Alkohol? Det kom frem paa den Maade, at Langhoff, der, som sagt, straks, da han kom til Saks-købing, var bleven valgt til Læge paa Sindssygeanstalten, netop fordi han skulde afhjælpe de daarlige Forhold, der vare der, kom i et meget skarpt Mod-sætningsforhold til den nuværende Inspektør og til Direktionen for Sindssygeanstalten, et Forhold, der bevirkede, at han mange Gange fandt sin Stilling ved Anstalten meget utaalelig. Han har personlig til mig mange Gange beklaget sig derover, og han har beklaget sig til Sundhedsstyrelsen derover og havde egentlig længe ønsket at komme bort fra Saks-købing. Dette spændte Forholdt førte saa til, at der i Maj 1910 ind-

kom til Justitsministeriet en Skrivelse, hvori Amtsrådet ønskede Langhoffs Afsked paa Grund af Forholdene derovre. Jeg vil bede de Herrer lægge Mærke til, at i den Skrivelse, som Amtsrådet indsender til Justitsministeriet om at faa Distriktslæge Langhoff afskediget, fremføres der ikke et Ord om Langhoffs Drikfældighed. Der nævnes, at han ikke kan komme ud af det med Inspektøren og forskellige andre Ting, men der fremføres intet om Drikfældighed. Paa Grundlag af dette var det, at Sundhedsstyrelsen ønskede at forflytte Langhoff. Man tænkte oprindeligt paa, om man ikke kunde trodse Amtsrådet. Jeg mindes tydeligt, at et af Sundhedsstyrelsens Medlemmer udtalte, da han saa denne Skrivelse: Det er dog for galt, at Langhoff skal afskediges. De maa beholde ham paa Sindssygeanstalten; det er jo ham, der har Ret. Vi drøftede Sagen frem og tilbage og kom til det Resultat, at Langhoff neppe kunde bibeholdes mod Amtsrådet's Ønske, idet der ganske vist, vist paa en Anmærkning paa Finansloven, staar, at Lægerne paa de kommunale Sindssygeanstalter, der have Statstilskud, skulle anerkendes af Justitsministeren, men der staar ikke noget om Afsked, altsaa Amtsrådet var rimeligvis formelt berettiget til at afskedige Langhoff. Det indstillede i øvrigt, at han selv kunde søge sin Afsked, hvis han vilde. Altsaa Sundhedsstyrelsen var i den Situation, at den ikke kunde tvinge Amtsrådet til at beholde Distriktslæge Langhoff. Saa mente vi, at naar nu Langhoff bliver afskediget fra dette Embede, indtræder der to forskellige Kalamiteter. Den ene er den, at Langhoff bliver daarligt stillet som Embedslæge i Byen, naar han er afskediget fra Anstalten, det svækker hans Autoritet, og den anden er, at hvis Langhoff blev som Distriktslæge i Saks-købing, var der ingen af de lokale Læger, som efter Sundhedsstyrelsens Skøn havde tilstrækkelig psykiatrisk Uddannelse til at overtage Embedet paa Anstalten. Vi ønskede derfor, som sagt, at Distriktslæge Langhoff skulde forflyttes, for at vi kunde faa en ny Distriktslæge, der samtidig kunde blive Læge paa Sindssygeanstalten.

Hvad vidste nu Sundhedsstyrelsen med Hensyn til Distriktslæge Langhoffs Drikfældighed paa det Tidspunkt? Da vidste Sundhedsstyrelsen intet som helst andet end følgende: Under en Inspektion af Sindssygeanstalten i April 1910 havde den ene Direktør for Anstalten, Rosenørn-Lehn, i Slutningen af en Samtale sagt til Sundhedsstyrelsens Formand, Dr. Muus, at